

Sygn. akt II K 1279/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Polikowska

Protokolant: Joanna Szmel

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2014r.

s p r a w y : **M. M.**

syna M. i I. zd. G.

urodzonego w dniu (...) w J.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 04 czerwca 2014 roku w J., woj. (...) przy ul. (...) II 11 na terenie sklepu (...) ze stoiska z elektronarzędziami zabrał w celu przywłaszczenia dwie wkrętarki m-ki M. i B., które schował do plecaka, nie płacąc, przekroczył linie kas, powodując straty w kwocie 1.036 złotych, czym działał na szkodę sklepu (...) w J., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 05.05.2010r. sygn. II K – 227/09 częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy I Wydział Karny Odwoławczy z dnia 02.09.2010r. sygn. akt IV Ka- 494/10 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 26.11.2008r. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, objętym następnie wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 09.05.2011r. sygn. IIIK – 29/11, zmienionym następnie częściowo wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30.08.2011r. sygn. II AKa 178/11 na mocy którego Sąd wymierzył karę łączną w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresach od 05.12.2008r. do 05.12.2008r., od 06.12.2008r. oraz od 07.09.2011r. do 05.09.2013r.

to jest o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

2. w dniu 06 czerwca 2014 roku w J., woj. (...) przy ul. (...) II 11 na terenie sklepu (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. P. ze stoiska z elektronarzędziami zabrał w celu przywłaszczenia dwie wkrętarki m-ki M. i B., które schował do plecaka, nie płacąc, przekroczył linie kas, powodując straty w kwocie 1.036 złotych, czym działał na szkodę sklepu (...) w J. przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt I,

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego **M. M.** za winnego tego, że:

- dnia 4 czerwca 2014 roku w J., woj. (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch wkrętarek marki B. i M. o łącznej wartości 1.036 złotych, czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w W., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 05.05.2010r. w sprawie sygn. akt II K 227/09 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 02.09.2010r. w sprawie sygn. akt IV Ka 494/10 za występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, który został objęty wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 09.05.2011r. w sprawie sygn. III K 29/11, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30.08.2011r. w sprawie sygn. akt II AKa 178/11, którym orzeczono

karę łączną w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresach od 05.12.2008r. do 05.12.2008r., od 06.12.2008r. do 06.12.2008r. oraz od 07.09.2011r. do 05.09.2013r., to jest występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.;

- dnia 6 czerwca 2014 roku w J., woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch wkrętarek marki B. i M. o łącznej wartości 1.036 złotych, czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w W., przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sadu Rejonowego w Lubinie z dnia 05.05.2010r. w sprawie sygn. akt II K 227/09 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 02.09.2010r. w sprawie sygn. akt IV Ka 494/10 za występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, który został objęty wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 09.05.2011r. w sprawie sygn. IIIK 29/11, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30.08.2011r. w sprawie sygn. II AKa 178/11, którym orzeczono karę łączną w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresach od 05.12.2008r. do 05.12.2008r., od 06.12.2008r. do 06.12.2008r. oraz od 07.09.2011r. do 05.09.2013r., to jest występku z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 k.k., przyjmując, iż działał on w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób, w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego **M. M.** kary pozbawienia wolności zalicza okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 6 czerwca 2014r. do dnia 7 czerwca 2014r.;

III. na podstawie art. 415 § 1 k.p.k. zasądza od oskarżonego **M. M.** na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 1.036 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 czerwca 2014r. do dnia zapłaty;

IV. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwalnia oskarżonego **M. M.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych oraz wpisu.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 04 czerwca 2014 roku oskarżony M. M. udał się do sklepu (...) w J.. Z tego sklepu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch wkrętarek marki B. i M. o łącznej wartości 1.036 złotych. Czynem tym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w W..

Dowód:

- zeznania świadka R. S. k. 9-11,
- wyjaśnienia oskarżonego M. M. k. 46-48, 138-140,
- nagranie z monitoringu sklepu na płycie CD k. 17,

W dniu 6 czerwca 2014 roku oskarżony M. M. wraz z ustaloną osobą – M. P. udał się do sklepu (...) w J.. Z tego sklepu dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch wkrętarek marki B. i M. o łącznej wartości 1.036 złotych. Czynem tym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w W..

Dowód:

- zeznania świadka R. S. k. 9-11,
- wyjaśnienia oskarżonego M. M. k. 46-48, 138-140,
- nagranie z monitoringu sklepu na płycie CD k. 17,

- protokół zatrzymania osoby k. 3, 4,

Oskarżony M. M. ma 49 lat, jest rozwiedziony, z zawodu jest technikiem stolarzem, nie pozostaje w zatrudnieniu, utrzymuje się z zasiłku w kwocie 271 zł oraz z prac dorywczych, nie posiada wartościowego majątku, na jego utrzymaniu pozostaje syn w wieku 10 lat.

Dowód:

- dane osobo-poznawcze oskarżonego M. M. k. 46-48,

Oskarżony M. M. był uprzednio wielokrotnie karany sądownie. W szczególności był on karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 05.05.2010r. w sprawie sygn. akt II K 227/09 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 02.09.2010r. w sprawie sygn. akt IV Ka 494/10 za występki z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, który został objęty wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 09.05.2011r. w sprawie sygn. III K 29/11, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30.08.2011r. w sprawie sygn. akt II AKa 178/11, którym orzeczono karę łączną w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresach od 05.12.2008r. do 05.12.2008r., od 06.12.2008r. do 06.12.2008r. oraz od 07.09.2011r. do 05.09.2013r.

Dowód:

- dane o karalności oskarżonego M. M. k. 61-63,

- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 05.05.2010r. w sprawie sygn. akt II K 227/09 k. 104-105,

- odpis wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 02.09.2010r. w sprawie sygn. akt IV Ka 494/10 k. 106,

- odpis wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 09.05.2011r. w sprawie sygn. III K 29/11 k. 110-112,

- odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30.08.2011r. w sprawie sygn. akt II AKa 178/11 k. 109.

Oskarżony M. M. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów. Wyjaśnił, iż żałuje tego co zrobił. Wskazał, że skradzione w sklepie (...) wkrętarki dnia 04 czerwca 2014 r. sprzedał tego samego dnia nieznanemu mu mężczyźnie na targowisku (...) w J. za kwotę 300 zł. Uzyskane pieniądze przeznaczył na jedzenie, alkohol oraz kupił sobie kartę doładowania do telefonu.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. M. w zakresie w jakim przyznawał się on do popełnienia zarzucanych mu czynów. Zgromadzony w przedmiotowej sprawie materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje bowiem na sprawstwo oskarżonego w zakresie tychże czynów. Z zeznań świadka R. S. – pracownika ochrony sklepu (...) w J. wynika bowiem, iż w dniu 04 czerwca 2014 r. około godz. 11.00 do sklepu przyszedł mężczyzna, który udał się na stoisko z elektronarzędziami skąd zabrał dwie walizki z wkrętarkami – marki B. o wartości 468 zł oraz marki M. o wartości 568 zł. Następnie udał się na stoisko z kwiatami, gdzie narzędzia te przepakował do plecaka, po czym opuścił sklep. Pod koniec dnia zrobiono inwentaryzację i okazało się, że brakuje dwóch wkrętarek. Zapis z monitoringu wskazywał, iż zostały one skradzione przez tego mężczyznę. W dniu 06 czerwca 2014r. około godz. 12.00 ten sam mężczyzna przyszedł do sklepu (...) wraz z innym mężczyzną. Obaj mężczyźni udali się do działu z elektronarzędziami. Jeden z mężczyzn wziął z półki wkrętarkę marki M. o wartości 568 zł zaś drugi wkrętarkę marki B. o wartości 468 zł. Obaj udali się na dział z farbami, gdzie wkrętarki przepakowali do plecaków, a następnie nie uiszczając zapłaty za towar przekroczyli linię kas. Zostali ujęci przez pracowników ochrony. Skradzione wkrętarki zostały mężczyznom odebrane i przekazane powrotem do sprzedaży. Na miejsce został wezwany patrol Policji. Z protokołów zatrzymania osoby wynika, iż funkcjonariusze Policji w dniu 06 czerwca 2014 r. w związku z dokonaniem kradzieży w sklepie (...) w J. dokonali zatrzymania oskarżonego M. M. oraz M. P.. Świadek R. S. przedłożył płytę CD zawierającą zapis z monitoringu dotyczący kradzieży wiertarek dokonanych w dniu 04 czerwca 2014 r. oraz w dniu 06 czerwca 2014 r. Zapis na płycie CD koresponduje z treścią zeznań złożonych przez wskazanego świadka. Zeznanie świadka R.

S. uznał Sąd za wiarygodny dowód w sprawie. Wskazany świadek jest osobą obcą dla oskarżonego. Nie był on zainteresowany rozstrzygnięciem w przedmiotowej sprawie. Z racji wykonywanych obowiązków służbowych posiadał on wiedzę w przedmiotowej sprawie dotyczącą okoliczności dokonanych przez oskarżonego kradzieży. Nie ulega wątpliwości Sądowi, wbrew twierdzeniom oskarżonego zawartym w złożonym środku odwoławczym, iż M. M. dokonał w dniu 04 czerwca 2014 r. kradzieży dwóch wkretarek. Gdyby oskarżony, jak twierdzi, pozostawił je na terenie sklepu (...) zostałyby one ujawnione przez pracowników tego sklepu. Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego w sprawie nie przyznałby się też do ich kradzieży. Zaznaczyć należy, iż M. M. był dwukrotnie przesłuchiwany w charakterze podejrzanego w niniejszej sprawie i za każdym razem przyznawał się do stawianych mu zarzutów. W zakresie wkretarek skradzionych dnia 04 czerwca 2014 r. wyjaśnił, gdzie je sprzedał, za ile i na co przeznaczył pieniądze. Uzgodnił z prokuratorem karę za zarzucane mu czyny, z których to uzgodnień wycofał się dopiero przed Sądem. Z nagrania z monitoringu sklepu z dnia 04 czerwca 2014 r. wynika, iż kiedy oskarżony M. M. przyszedł do działu z elektronarzędziami i oglądał elektronarzędzia jego plecak był płaski, kiedy zaś opuszczał sklep plecak wyraźnie był wypełniony. Świadczy to o tym, że niewątpliwie wyniósł on w plecaku elektronarzędzia.

Walor wiarygodności przydał Sąd pozostałym dowodom z dokumentów zgromadzonych w przedmiotowej sprawie oraz przesłuchanym w sprawie świadkom J. P. i T. K.. Nie znalazł Sąd żadnych obiektywnych okoliczności, które nakazywałyby kwestionować ich wiarygodność.

Zachowaniem swoim oskarżony M. M. zrealizował znamiona występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. Oskarżony bowiem:

- dnia 04 czerwca 2014 roku w J. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch wkretarek marki B. i M. o łącznej wartości 1.036 złotych, czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w W.,

- dnia 06 czerwca 2014 roku w J., działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą dokonał zaboru w celu przywłaszczenia dwóch wkretarek marki B. i M. o łącznej wartości 1.036 złotych, czym działał na szkodę (...) sp. z o.o. w W..

Sąd podzielił pogląd prokuratora, iż oskarżony M. M. czynu z dnia 06 czerwca 2014 r. dopuścił się działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą – M. P.. Do porozumienia między sprawcami może dojść bowiem w każdej formie, nawet w sposób dorozumiany. Współdziałający nie muszą się bezpośrednio kontaktować ani nawet się znać. Muszą natomiast mieć świadomość wspólnego wykonywania czynu zabronionego, a więc przynajmniej wiedzieć o sobie i zdawać sobie sprawę, że podejmowana czynność składa się na realizację wspólnie wykonywanej całości przedsięwzięcia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 23.11.2000 r. II Aka 169/00, Prok. i Pr. 2001/6/13). W przedmiotowej sprawie oskarżony przyszedł do działu z elektronarzędziami wraz z M. P.. Wspólnie wzięli oni z półki wkretarki, po czym udali się na stoisko z farbami, gdzie weszli pomiędzy półki i dokonali zapakowania wkretarek do przyniesionych ze sobą plecaków. Jednoznacznie świadczy to, iż oskarżony miał świadomość wspólnego wykonywania czynu zabronionego z M. P..

Oskarżony M. M. przypisanych mu występku dopuścił się działając w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 k.k. Przypisanych mu występku dopuścił się bowiem w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w wymiarze przewyższającym 6 miesięcy wymierzonej za przestępstwa podobne. Oskarżony bowiem był karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubinie z dnia 05.05.2010r. w sprawie sygn. akt II K 227/09 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Legnicy z dnia 02.09.2010r. w sprawie sygn. akt IV Ka 494/10 za występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności, który został objęty wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 09.05.2011r. w sprawie sygn. III K 29/11, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30.08.2011r. w sprawie sygn. akt II Aka 178/11, którym orzeczono karę łączną w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresach od 05.12.2008r. do 05.12.2008r., od 06.12.2008r. do 06.12.2008r. oraz od 07.09.2011r. do 05.09.2013r.

Sąd nie znalazł podstaw, aby czyny oskarżonego zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi. W judykaturze ugruntowany jest pogląd, że o zakwalifikowaniu zachowania jako przypadku mniejszej wagi decydować powinny

te okoliczności, które zaliczane są do znamion czynu zabronionego (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 listopada 2008 r. II K 79/08, LEX nr 477715, Prok.i Pr.-wkl. 2009/4/25, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 11 grudnia 2002 r. II AKa 428/02 Apel.-Gda. 2003/2/137, Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 12 czerwca 2006 r. II AKa 95/06, KZS 2006/7-8/102). Za wypadek mniejszej wagi uznaje się te odmiany czynów typu podstawowego, w których stopień społecznej szkodliwości oraz wina sprawcy są znacznie niższe niż w przypadku typu podstawowego, a nie są jeszcze subminimalne, jak w razie znikomości tych znamion, zupełnie odejmującej czynowi charakter przestępczy. Wypadek mniejszej wagi jest stanem pośrednim między brakiem treści materialnej przestępstwa a stanem uznawanym za przestępstwo typu podstawowego. Za wypadki mniejszej wagi uznaje się więc takie zachowania, wyczerpujące znamiona formalne, gdy szkoda wyrządzona lub zamierzona jest niewielka, sprawca działa z niewielką winą, nagle, bez zastanowienia, czasem motywowany wyzywającym zachowaniem pokrzywdzonego. Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia z dnia 29 września 2010 r. II AKa 270/10, LEX nr 621279, KZS 2011/1/78 wyraził pogląd, że o przyjęciu wypadku mniejszej wagi decydują przedmiotowe i podmiotowe znamiona czynu. Wśród znamion strony przedmiotowej istotne znaczenie mają w szczególności: rodzaj dobra, w które godzi przestępstwo, zachowanie się i sposób działania sprawcy, użyte środki, charakter i rozmiar szkody wyrządzonej lub grożącej dobru chronionemu prawem, czas, miejsce i inne okoliczności popełnienia czynu oraz odczucie szkody przez pokrzywdzonego. Dla elementów strony podmiotowej istotne są: stopień zawinienia oraz motywy i cel działania sprawcy. Stopień społecznej szkodliwości czynu jest podstawowym kryterium oceny, czy dany czyn można zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi. W przedmiotowej sprawie wartość mienia, którego kradzieży w poszczególnych dniach dokonał oskarżony nie była wysoka. Nie można tracić z pola widzenia jednakże czasu i miejsca popełnienia przez oskarżonego przypisanych mu czynów. M. M. czynów tych dopuścił się w dniu 04 czerwca 2014 r. około godz. 11.00 , a w dniu 06 czerwca 2014 r. około godz. 12.00 w sklepie, w którym znajdowali się inni kupujący. Działanie oskarżonego nie było przypadkowe. Zachowanie oskarżonego w czasie jego pobytu na terenie sklepu wskazuje, że przyszedł on do sklepu po to, aby dokonać w nim kradzieży.

Wina oskarżonego M. M. w zakresie zarzucanych mu czynów nie budzi wątpliwości. W stosunku do oskarżonego brak jest jakichkolwiek okoliczności, które nakazywałyby poddać w wątpliwość jego zdolność do zawinienia. Oskarżony działał z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim.

Dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonemu Sąd kierował się treścią art. 115 § 2 k.k. biorąc pod uwagę rodzaj i charakter naruszonych dóbr prawnych, rozmiary wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, postać zamiaru, motywację towarzyszącą sprawcy, a zatem okoliczności związane z przypisanym oskarżonemu czynem. Sąd uznał, iż stopień społecznej szkodliwości każdego z tych czynów jest znaczny. Wartość skradzionego mienia nie była wprawdzie wysoka bowiem każdorazowo oskarżony dokonał kradzieży na kwotę 1.036 zł. Oskarżony działał z zamiarem bezpośrednim. Jego zachowanie było przemyślane. Za każdym razem przychodził on do sklepu, aby dokonać w nim kradzieży. Miał przy sobie plecak, do którego przepakowywał kradzione elektronarzędzia.

Wobec oskarżonego M. M. jako okoliczność obciążającą Sąd zaliczył jego uprzednią karalność, z wyjątkiem tej, która stanowiła podstawę ustaleń działania oskarżonego w warunkach powrotu do przestępstwa z art. 64 § 1 k.k.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd wziął pod rozwagę przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu czynów.

Przy wymiarze oskarżonemu M. M. kary Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. Sąd miał na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów oskarżonego, w tym także rodzaj naruszonych przez oskarżonego dóbr prawnych oraz wysoki stopień jego winy. Sąd uwzględnił nadto, iż jest on osobą wysoce zdemoralizowaną. Był on już wielokrotnie karany za przestępstwa przeciwko mieniu i odbywał kary pozbawienia wolności. Kary pozbawienia wolności uprzednio wykonane wobec oskarżonego nie przyniosły skutków resocjalizacyjnych. W szczególności oskarżony pierwszego z przypisanych mu czynów z art. 278 § 1 k.k. dopuścił się w okresie niespełna 9 miesięcy od opuszczenia zakładu karnego. Oskarżony bowiem placówkę penitencjarną opuścił dnia 05 września 2013 r. po odbyciu kary łącznej w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem

łącznym Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 09.05.2011r. w sprawie sygn. III K 29/11, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 30.08.2011r. w sprawie sygn. akt II AKa 178/11. Oskarżonego ocenić należy jako sprawcę, niepoprawnego, powracającego do przestępstwa. Sąd wymierzył oskarżonemu przyjmując, iż działał on w krótkich odstępach czasu i w podobny sposób, w rozumieniu art. 91 § 1 k.k. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu takie rozstrzygnięcie o karze uświadomi oskarżonemu naganność jego czynu i zapobiegnie ponownemu popełnieniu przez M. M. przestępstwa. Natomiast w zakresie prewencji generalnej, rozstrzygnięcie to zaspokoi społeczne poczucie sprawiedliwości i będzie pozytywnie kształtować świadomość prawną społeczeństwa.

Sąd nie dopatrył się możliwości postawienia wobec oskarżonego M. M. pozytywnej prognozy kryminologicznej. Oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany za przestępstwa, odpowiada w warunkach powrotu do przestępstwa, a przypisanych mu czynów dopuścił się w nieodległym czasie po opuszczeniu jednostki penitencjarnej. Oskarżony zakład karny opuścił bowiem dnia 05 września 2013 r. zaś pierwszego z przypisanych mu występów w przedmiotowej sprawie dopuścił się dnia 04 czerwca 2014 r., a więc niespełna 9 miesięcy później. Kary uprzednio wykonane wobec oskarżonego nie stanowiły dla niego dostatecznej przestrogi na przyszłość. Jedyne bezwzględna kara pozbawienia wolności, zdaniem Sądu, zrealizuje wobec oskarżonego cele kary i uświadomi oskarżonemu nieopłacalność popełniania przestępstw w przyszłości.

Oskarżony był zatrzymany w niniejszej sprawie od dnia 6 czerwca 2014r. do dnia 7 czerwca 2014r. Z tego względu Sąd, na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu wskazany czas zatrzymania. Jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności zgodnie z tym przepisem jest równoważny jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Prokurator wniósł pozew cywilny, w którym domagał się zasądzenia od oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego kwoty 1.036 zł wraz z ustawowymi od dnia 04 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty. Sąd powództwo cywilne przyjął do rozpoznania, albowiem pozew odpowiadał warunkom formalnym i nie zachodziły okoliczności, o których mowa w art. 65 § 1 k.p.k. Na podstawie art. 415 § 1 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego M. M. na rzecz pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 1.036 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 4 czerwca 2014r. do dnia zapłaty. Zgromadzone w przedmiotowej sprawie dowody wskazują bowiem, iż zachowaniem swoim oskarżony M. M. w dniu 04 czerwca 2014 r. wyrządził szkodę w mieniu pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o. w W. w takiej właśnie kwocie. Przedmioty, których kradzieży oskarżony dokonał w tym dniu nie zostały dotychczas odzyskane przez pokrzywdzonego.

Oskarżony M. M. ma 49 lat, jest rozwiedziony, z zawodu jest technikiem stolarzem, nie pozostaje w zatrudnieniu, utrzymuje się z zasiłku w kwocie 271 zł oraz z prac dorywczych, nie posiada wartościowego majątku, na jego utrzymaniu pozostaje syn w wieku 10 lat. Okoliczności te wskazują, iż uiszczenie przez oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Z tego względu, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., Sąd zwolnił oskarżonego M. M. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych oraz wpisu.